

[Glistrup.]

syn til, om man har ramt heldigt med de forslag, der foreligger, men de er jo lagt frem til åben forhandling her i folketinget og i det interessante udvalgsarbejde, som vi forudser at skulle tilbringe vore sommermåneder med. Derunder vil vi jo nok nå frem til en afklaring, når det har været igennem både den socialdemokratiske og andre smeltedigler, hvor man nu lader forslag gå igennem for at finde frem til et passende og rigtigt kompromis om en bred løsning på problemet om at afvikle indkomstskatten.

Det er så ganske givet, at det forslag, vi har fået forelagt her har den rigtige tendens, og at problemerne er lagt klart frem til debat. Jeg tvivler dog på, at den endelige udformning bliver, som venstre-regeringen har lagt det op til, jeg tror, der bliver tale om meget væsentlige ændringer vedrørende det tekniske. Vi skal ikke nægte, at det, vi fra fremskridtspartiets side mener er den mest hensigtsmæssige måde at gribe opgaven an på, er at forhøje det skattefri bundfradrag på lidt længere sigt i hvert fald væsentligt mere end det, der er lagt op til fra venstre-regeringens side. Vi er heller ikke sikker på, om det, når man opererer med noget, folk kan forstå og er vænnet til gennem 70 år, nemlig fradrag i indkomsten, er særlig fornuftigt, at man nu ud over at trække fra i indkomsten også skal til at trække fra både i fradragene og i skatten. Jeg tror ærlig talt, der bliver nogen forvirring ud over landet, når et fradrag på 2.000 kr. kan betyde, at det er et fradrag som det, vi er vant til at tale om, nemlig fradrag i indkomsten, det kan betyde, at det er et fradrag i fradraget, altså med andre ord noget, der ikke kan fradrages, og det kan også betyde, at det er et fradrag i skatten. Jeg tror nok, det var rart, hvis der kom regler, som var nogen enklere, noget mere let forståelige, men det er jo da noget, som vi afgjort må søge at drøfte igennem.

Fra fremskridtspartiets side vil vi selvfølgelig møde et forslag om en skattelettelse med særdeles stor velvilje, og vi vil finde os trygge ved at behandle det, hvad enten det skal forelægges af den ene eller den anden mindretalsregering. Vi har jo efter erfaringerne nu om, hvordan forhandlingsteknikken er, ikke nogen særlig grund til at tro, at det er lettere at komme igennem med ind-

komstskatteafviklingsting under den ene type regering end under den anden. Den historiske erfaring viser, at aldrig nogen sinde er indkomstskatten løbet så grassat og så vildt som i de år, hvor vi havde en sikker flertalsregering af VKR-partierne; dér nåede Danmark frem til den absolutte førsteplads i indkomstskattetryk. Rent faktisk skete der en meget væsentlig dæmpning af stigningen, da vi fik en socialdemokratisk regering. Den historiske erfaring siger os, at sådan plejer udviklingen at gå, eller sådan er udviklingen i hvert fald hidtil foregået i de senere år; det kan selvfølgelig være tilfældigt.

Vi vil også gå trygt ind i forhandlingerne, selv om det skulle blive under ledelse af finansminister Anders Andersen. Under alle omstændigheder står vi til rådighed med alverdens hjælp for at nå frem til en saglig løsning af disse problemer, som der jo i alle tilfælde bliver god tid til at drøfte i sommer.

Christophersen (V):

Regeringens forslag til en samlet indkomstskattereform lægger op til den mest tilbundsgående og vidtrækkende ændring af det danske skattesystem i mange år.

Jeg tror også, vi må indrømme, at der er et større behov for en sådan indsats end nogen sinde før. Indkomstskattetrykket er, som også de to foregående talere har nævnt det, i de sidste mange år vokset og har nu nået et niveau, hvor det begynder at få ganske alvorlige konsekvenser både for den enkelte økonomi og for hele samfundsøkonomien.

For ganske almindelige indkomster er der i dag tale om, at 40-50 pct. af bruttoindkomsten beslaglægges, og beskatningen af den sidste del af indtjeningen og dermed altså også beskatningen af merindtægter ligger på mellem 55 og 60 pct. for de fleste skatteyderes vedkommende.

Hertil kommer de alvorlige virkninger, der opstår, fordi den stærke beskatning af en merindtægt kolliderer med de mange udviklede regler, vi har for, hvordan sociale ydelser skal nedtrappes, når folks indtægt går i vejret. Vi kender det især på boligssikringsområdet, men vi har jo også problemet omkring hel eller delvis friplads i børneinstitutioner, og vi har det omkring andre sociale ydelser, hvor folk kan komme i den situ-